

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Floremundi Raemundi V. Cl. Olim Consiliarii Regis
Galliarvm Ex Calviniano Catholici Synopsis Omnium hujus
temporis Controversiarum tam inter Lutheranos,
Calvinistas quam alios plurimos. Sive Historia ...**

Raemond, Florimond de

Coloniae Agrippinae, 1655

I. Miracula quorundam martyrum. De Fischero Roffensi Episcopo, & Thoma
Moro.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10880

V. *Lamotta Fenelonius aetate venerabilis Eques Galliarum regis in Angliam Legatus, Cardinalis Castellionis Hugonotiarum defensor, eiusque mors.*

VI. *Soli Gallorum regis Legato in Anglia permissum domi sua sacrum Catholicorum ritum celebrare.*

I. **S**unt colores quidam adeo scintillantes & fulgidi, ut nisi umbra quadam obfuscetur, oculorum aciem perstringant & hebetent, nec recte adspici possint. Atqui certus ego sum, Catholicorum animos non modo non hebetatum, sed etiam magis illustratum iri, si persecutionum illis Catholicæ religionis in Anglia tenebris, licet copioso martyrum sanguine illustratis, novum & insolitum diuinorum miraculorum splendorem addidero: quibus Deus Catholicæ religionis veritatem stabilire, & gratiam suam veræ Ecclesiæ restatam facere semper voluit. Hæc instar linguæ sunt, qua Deus homines nonnunquam compellat. simul & ad Catholicam Ecclesiam compellit. Horum ecce tibi pauca quædam, Lector, quæ Deus in gloriosis illis martyribus operatus est. Videbis hic non viuentes modo, sed & mortuos, non loquela tantum res præditas, sed & miras, Catholicæ fidei testimonium perhibere.

Ioannes Fischerus fuit Roffensis Episcopus, cuius martyrio affecti caput hastili affixum, & in ponte Londinensi omnium oculis expositum, quo diutius ibi suspensum mansit, velut altera virga Aaronis eo magis floruit: ob quam etiam causam inde detractum fuit.

Eo die quo Thomas Morus magnus ille vir, Henrici VIII. iussu securi percussus fuerat, filia Mori Margarita peragrabat sanctas Ecclesias & eleemosynas pauperibus plena manu distribuens; iamque omnibus elargitis cum in templo quodam orationi vacaret, *Hæc mihi* (ait ad ancillam) *oblata sum syndonis qua patris corpus inuoluatur.* Audierat Roffensis Episcopi cadaver, sine presbyteris, sine cruce, sine lumine, sine linteis proiectum fuisse in humum, nec affuisse qui sanctum martyrem sepeliret. Neque vero, quisquam ei hoc officium præstare audebat. Quod, ne patri quoque suo accideret, Margarita cauebat. Consuluit ei ancilla, ut de proximo acciperet linteum. *Quomodo* (inquit) *id faciam, cum ni-*

hil pecunia reliqui habeam? Credent tibi, ait ancilla. *Quaquam* (inquit Margarita) *longè à domo absim, nec his hominibus nota sim, tamen periculum faciam.* Accessit itaque ad vicinam tabernam, postulauit quantum sufficere credidit; cumque de precio conuenisset, manum veluti querendæ pecuniæ causa, in perulam misit, eo animo, ut diceret, *præter spem sibi euenisse, quo minus adessent pecunie: sed speraretur sibi, se quamprimum id quod conuenerat reddituram.* Ecce autem, cum certo ei constaret nihil omnino paulo ante reliquum fuisse, tamen iam in peram iustum syndonis precium reperit, nec vnoteruncio plus minusve, quam eo tempore ex pacto persolui oportebat. Miraculo confirmata, linteum accepit, patris cadaver inuoluit; & quia feminam ac præsertim filiam, nemo ac officio pio repulerat, Christi Martyrem honeste sepeliuit. Eo de Moro quidem hæc tam Sandæ quam Ribadencita scribunt.

De Carthusiensibus monachis sub eodem Henrico martyrio affectis, hoc etiam miraculum circumfertur, quum corporum in quatuor partes dissectorum partes celebrioribus vrbis locis suspensæ essent, toto trimestri nulla in eis putredinis indicia apparuisse, quasi non morticiorum, sed adhuc viuarum carnes essent. Aiunt, quum forte religiosus quidam eiusdem monasterij ex desperatione in profluentem abijcere se vellet, à sanctis his martyribus impeditum, donec re comperta, illi ad tantum scelus via obstructa fuit. Alius Religiosus Augustiniani Ordinis, Ioannes Eltonus nomine, in carcerem coniectus, quo Henricum pro Anglicanæ Ecclesiæ capite agnoscere nollet, instantis supplicij metu vehementer consternatus, quum Deum quam potuit adtentissime deprecaretur, ut constantiam largiri sibi vellet, vocem cælestem audijt, *us cursum fortiter consummaret exhortantem, nec pro veritate mori pertimesceret, cui cæleste paratum esse auxilium.*

In Hibernia Theologus quidam Ioannes Trauersius nomine, captiuus detinebatur, eo quod librum scripsisset quo S. Petri & successorum primatus defendebatur. A iudicibus interrogatus, an libri istius auctor esset, non solum id intrepide affirmavit, sed etiam ostensis tribus digitis, *Hi,* inquit, *scripserunt.* Damnatur ergo, & rogo imponitur. Verum ecce, diuino proculdubio miraculo accidit, ut toto flammis consumpto corpore, tres illi digiti in-